

[Aksel Larsen.]

tuation, hvor der er 95 000 arbejdsløse, som man giver en ganske elendig Understøttelse, der selv efter Socialministerens optimistiske Beregning gennemsnitlig højst er 1 000 Kr. aarlig pr. Familieforsørger, vil bevilge den Udgift, der her foreslaas til Kronprinsen i Anledning af, at han gifter sig.

Dette her er naturligvis Forspillet til, hvad der skal komme, naar vi naar frem til den 24. Maj. Saa vil de fleste af de ærede Medlemmer sammen med Regeringen faa travlt med at videreudvikle den Færdighed, jeg har hjulpet dem til at erhverve sig i Dag ved dertil indrettede Benbevægelser. Der bliver Brug for forskellig Slags Gymnastik, naar Brylluppet skal foregaa og man skal til Kur forskellige Steder. Men hele Historien er usmagelig og et Tegn paa, hvor vidt vi er kommet, hvor vidt Socialdemokratiet og Det radikale Venstre har udviklet sig, hvor aabenlyst kynisk Regering og Rigsdag tillader sig at optræde over for Arbejderbefolkningen i Aaret 1935. Derfor stemmer vi imod Lovforslaget, og vi er aldeles overbevist om, at vor Afstemning udtrykker det overvældende Befolkningsflertals Mening.

Krag: Det kan maaske ikke undre, at Kommunisterne benytter den her givne Lejlighed til at sende nogle Spydigheder ud over Socialdemokratiet for dets tidligere Stilling til tilsvarende Spørgsmaal. Jeg skal derom kun sige, at mig kan det kun glæde, og sikkert glæder det mange med mig, at Partiet nu har vendt sig bort fra sine tidligere Vejes Vildfarelser i denne Sag.

For øvrigt maa jeg jo sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at det synes mig at være meget betegnende for den kommunistiske programmæssige Retlinethed, at næppe er de kommunistiske Basuntoner fra Moskva hendøet, efter at de kommunistiske Orkestre havde spillet „God save the Queen“, før en Kommunist stiller sig op her og i Ord, der kun kan forstaas som et Forsøg paa en Forhaanelse af Kongehuset, optræder saaledes, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen optræder her i Dag. Jeg siger, det er saare betegnende for kommunistisk programmæssig Retlinethed, og man maa jo altsaa antage, at den kommunistiske Indstilling over for fyrstelige Personer er den, at man nedbeder Guds Velsignelse over de fremmede, men forhaaner sine egne. Jeg siger, at en saadan Opførsel kan formentlig ikke forundre, men den er vel egnet til at demonstrere Humbugen i det kommunistiske Standpunkt til denne Sag.

Jeg skal i øvrigt tillade mig paa mit Partis Vegne varmt at anbefale de to her foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Ingen kan jo forbavses over, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen benytter denne Lejlighed til at servere nogle Giftigheder til de Folk, der i deres unge Dage vandrede ad Veje omtrent som dem, han nu vandrer. Det er meget rimeligt og meget menneskeligt, og det vilde være uforstaaeligt, hvis han ikke gjorde det. Men man skal jo passe paa; det viser jo netop det, som det ærede Medlem her øser op for Socialdemokratiet. Socialdemokratiet har vist sig at sidde inde med rige Udviklingsmuligheder, men Det kommunistiske Parti er ogsaa perfektibelt — det ser man jo; hvor det har Magten. Den ærede foregaaende Taler (Krag) har allerede berørt det. Naar man laver Gæstebud i Moskva, der giver Genlyd over hele Verden ved deres Luksus og Overdaadighed, samtidig med at Millioner dør af Sult i Rusland ... (*Aksel Larsen:* Det er Løgn!). (Formanden ringer). Ja, det var det ærede Medlem jo nødt til at sige, saa det tilgiver jeg ham. — Men naar man gør det, har det ærede Medlem ingen Grund til at staa op og slaa sig for Brystet i et Land, der sørger for alle sine, som Danmark gør det, og naar man derovre ved den nævnte Lejlighed kan spille „God save the King“, — tror jeg det maa være — for den engelske Repræsentant, har man jo ogsaa vist en Perfektibilitet, der burde advare det ærede Medlem mod at slaa for meget med Sten. For hvis han en Gang skulde komme saa vidt, at han fik nogen Indflydelse paa, hvad der foregaaer her i Landet, saa vilde han ogsaa være nødt til at tage Udgifter som dem, der her foreslaas, og som er et naturligt Udtryk for, at dette Samfund har visse Forpligtelser over for den Regeringsform, det har, og som mit Parti derfor fuldt ud kan slutte sig til.

Alsing Andersen: I Anledning af nogle Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Pürschel, vil jeg gerne have Lov til at sige, at den Stilling, vi indtager til dette Lovforslag, selvfølgelig ikke i nogen Maade paavirker vor principielle Opfattelse af, hvilken Forfatningsform vi anser for den ideale ogsaa for vort Land. Det er ganske givet, at dette ikke er Tilfældet.